

Telegraful Român

Abonamentul:

Pe un an 32 coroane.
Pe șase luni 16 cor. — Pe trei luni 8 cor.

Correspondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», Strada Măcelarilor Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor, după învoială

Abonamentele și inserțiunile
să se adreseze Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, Strada Măcelarilor Nr. 45.

Ziua Invierii obștei românești. Proclamarea României mari.

«Intr'aceea Mihai-Vodă, ridicându și tabăra dela Sibiu, înaintă cu încetul spre Alba-Iulia. Prin toate orașele pe unde trecu prin cale, locuitorii alergau înainte-i cu daruri, trăgând puști în semn de veselie și primindu-l cu mare dragoste și entusiasm. Apropându-se de Alba, locuitorii orașului și ai județului îl întâmpinară cale de o leghe înainte cu multă cinste și daruri. În capul lor eră episcopul catolic, Dimitrie Naprazdi, înconjurat de tot clerul său. El felicită în numele popoului pe domn de sosirea sa, urându-i tot felul de fericiri, o domnie vecinică asupra țării Ardealului ce el dobândise cu sabia, o viață îndelungată și isbânzi multe care să se adauge unele peste altele. În aceeași zi Luni 1 Noemvrie (st. n.) Mihai-Vodă intră cu mare pompă în capitala Ardealului. Dorința ce adesea avea d'a face întipărire asupra popoarelor printr'o strălucită priveliște adaugându-se la vesela îmbătăre a unei izbânzi de atâta vreme dorită, făcu pe Mihai de puse în această intrare triumfală o podoabă neauzită în părțile noastre. Intrarea s'a făcut prin poarta Sfântului George. Dela această poartă până la palatul domnesc sta înșirați ostașii de ambele părțile căiei, în mai multe rânduri, în dosul cărora se grămădise mii de mii de popor. Înainte venea episcopul și clerul său, corporațiile orașului, apoi o bandă de muzică, care se compunea de opt trâmbițe ce cu multă armonie modulau sunetele lor, de atâtea tobe de oțel de pe obiceii turcesc, de un bun număr de flaute și fluiere. În urma acestei orchestre venea Mihai călare pe un măreț cal alb. Opt copii de casă, învestiți cu mare eleganță, înconjurau calul domnului.»

Astfel descrie nemuritorul Bălcescu intrarea lui Mihai Viteazul în capitala biruinței de vecinică lumină.

Atunci a intrat plămuitorul conștient al idealului sfânt și mare: unitatea națională politică. A intrat numai el, zămislitorul viu. Poporul român a rămas afară de cetate. A rămas să mai ducă jugul greu al robiei trupești și sufletești trei veacuri de-a rândul. A rămas să mai deie nelegiuitorilor stăpâni mucenici ferecați în obezile morții de chin și rușine. A rămas să deie dajdie de sânge împăraților fără milă și slugilor lor temelii de stâncă pentru mărirea și înălțarea lor mincinoasă.

Acum însă, în 1 Decemvrie a

intrat în capitala Ardealului sufletul neamului. Și acesta-i faptul ce ne cheazășuește că biruința noastră e veșnică. A intrat întreg poporul, dela rob până la purtătorul stemei, au intrat stăpâniți de acelaș sentiment, de acelaș gând, de acelaș îndemn, de aceeaș voință. A intrat sfânta unitate națională, conștiința limpede și puternică, izvorită din genuna vremii, sfințită de sânge curat, întărită cu zidurile suferinței și răbdării lui Isus.

Căci gonit a fost sufletul neamului, prins și judecat la moarte pe cruce. Greu a fost drumul crucii spre Golgota, chinuitoare și rușinoasă răstignirea între tâlhari. Și l-au îngropat în bezna temnițelor umede.

A trebuit să vină uraganul ce sfărâmă și învie, ce zdrobește și crează. Zdrobește și dripește minciuna, nedreptatea, omoară nelegiuirea și învie dreptatea și libertatea. S'a cutremurat întreg pământul, catapiteazma împărățiilor a crepat, porțile iadului s'au zdrobit, tainițele de chin s'au deschis și sufletul neamului a înviat în strălucire dumnezeiască și păzitorii temnițelor au orbit de puterea luminei.

Poporul român din Ardeal, Banat din vechea Crișană și Maramureș a intrat în Bălgrad, stăpânit de conștiința vie a unității noastre naționale. Dela opincă până la Vlădică mânăți de gândul mare și voința sfântă să întemeieze aici România mare, să dea făptură veșnică visului care ni-a robit de veacuri sufletul. Căci nu este astăzi român în largile hotare ale pământului strămoșesc, care să nu fie copleșit de marea voință de a fi unit cu toți frații sub o singură stăpânire națională.

Și manifestarea dela Bălgrad a fost manifestarea fiecărui suflet românesc. Ființa celor aproape 200,000 de români, veniți din toate olaturile românești la Alba Iulia pentru a hotări alipirea noastră la regatul român, pentru a hotări și întemeia România mare, trebuie să fie unul dintre cele mai grele argumente și la conferința de pace, care va consfinți hotărârea și înveșnică făptura noastră România mare.

Drumul spre Bălgrad

Sâmbătă în 30 Noemvrie trenul special aștepta des de dimineață Sibienui pentru a-i duce la praznicul mult așteptat al Invierii obștei românești. Pe la ceasurile 8 gara-i plină.

Au venit delegații satelor din vatra Oltului, de pe valea Hârtibaciului, apoi delegații comitatului Sibiu, reprezentanții reuniunilor și institutelor culturale, corul seminarial în frunte cu dirigentul T. Popovici și mulți oaspeți dornici de a fi de față la marea serbătoare.

Trenul pleacă sub conducerea maiorului Aurel Păcală și Dr. Nicolae Regman încredințați anume de consiliul național. La Cristian și Orlat primim oaspeți noi. Gările și podurile păzite de legionari români ne asigură o călătorie fără incidente.

Dela Apoldul mic în jos, drumul țării e învrăstat de falnicul tricolor. Sunt delegați și oaspeți cari fac drumul cu căruța la Bălgrad. Aproape asupra fiecărei căruțe fâlfaie steagul tricolor.

La orele 3 ajungem în gara din Alba-Iulia unde ne primește compania legionarilor români din Sibiu, venită cu o zi înainte sub conducerea bravului căpitan Barbu. Corul cântă «Pe al nostru steag e scris unire» și «Deșteaptă-te Române», în tactul de marș al căruia străbatem străzile spre inima orașului.

In Bălgrad

Orașul împodobit cu steagurile românești răsună de cântece naționale. Pretutindenea români sosiți din toate părțile românismului. Și trenurile vărsa întruna români. Jurul va sosi numai Duminecă dimineata. Așa-i porunca, ca să nu fie aglomerația prea mare peste noapte.

Organizarea și ordinea-i exemplară. Meritul consiliului național și legiunei române de sub conducerea căpitanului Medrea. Toți au lucrat ca niște uriași pentruca Ziua invierii să nu fie prihănită de vre-un gând ori faptă rea.

La „Hungaria“

În fața hotelului «Hungaria» e o mare de oameni. În cafenea și restaurant nu mai poți străbate. Și toți cântă «Deșteaptă-te Române» și aclamă «Trăiască România mare».

Pecând lumea însuflețită se veselește jos, sus în încăperile din etaj, fruntașii neamului se frământă să toarne în formă veșnică proiectul de rezoluțiune ce se va aduce mâne în ceasul de împlinire a vremii.

Bănățenii își povestesc cu indignare năcazurile ce au întâmpinat în drum din partea trupelor sârbești, cari

s'au silit să-i împiedece în manifestarea liberă a voinței lor. Fruntașii lor s'au și prezentat marelui sfat, cerând ca Banatul întreg să fie alipit la regatul român. Aceasta e neclintita voință a fiecărui bănățan român și cer să fie spusă explicit și în proiectul de rezoluțiune.

Propagandă scârboasă.

În altă parte un grup de călători desvălesc cu consternare îndreptățită apucăturile josnice ale guvernului revoluționar. Acesta a trimis în preajma sârbărilor agenți plătiți să provoace între români răsvrătiri și să-i îndemne la neascultare față de fruntașii neamului românesc. Dar țărani noștri i-au alungat ca pe niște venetici leproși.

Din întâmplare am pus mâna pe o astfel de volantă, puroi scârbos al creerului unguresc jidovit. Se trimite în pachete cu adresa: *Allomásfönök urnak*, Alispáni hivatal részére. Azonnan kézbesítendő, iar sus: *Általános Beszerzési Részv. Társaság, Budapest*. Subt învâliș altă hârtie roșie cu următoarea poruncă: *Az országos Propaganda Bizottság küldeménye, azonnali szétosztás és terjesztés céljából. Azonnali intézkedést lelkiismereti kötelességgé tesszük. Volanta are textul românesc pe care-l reproducem ca o probă de apucătură desgustătoare Eată-l ad litteram:*

Fraților Români!

Războiul s'a gatat împreună cu robie! Revoluție a gonit regele, care n'a voit să facă pacea. Acuma nu e regat, ci republica, unde toate vor fi așa cum dorim noi.

Numai să ne bagăm de seamă! Să nu lasăm, să ne înșeală cineva! Unii voiesc, să ne alaturăm la România, unde deocamdată rege și boieri bogăți poruncesc. Pentru aceea ne-am slobozit în țara Ungurescă, să mergem la România în slujba nouă? Așa de nebuni nu vom fi.

Guvernul nou republican

va da pamânt la toți pamânteni. Guvernul de la România nu dă nimica.

Deoarece nu am pierdut mintea, să mergem p'acolo. Noi Români din Ardeal și Banat ne vom alcătui țara separată, unde noi vom fi domni. Pe noi nu ne atacă nime, nici noi nu voim, să facem reu la nime, Să bagăm de

